

Piezīme neiztur kritiku

Vides aizsardzības kluba kārtējā sanāksmā Valmieras estrādē kāds kluba biedrs uztraucas par to, ka rūpnīcā nepiemēti darbā 70 iebraucēji 2 mēnešu laikā. Sis izteikums vēl vienu lietu reizi apliecina, ka izlīksnāšanās ir sliktāka par nezināšanu. Lai noskaidrotu patieso situāciju, devos pie rūpnīcas direktora palīga kadru jautājumos Ivara Lāča. Lūk, ko viņš pastāstīja:

— Apgalvojums pats par sevi ir istākaais apmelojums. Nu kā tad mēs varam pieņemt darbā cilvēkus, kuriem nav pierākta Valmierā? Jā, divas profesijas — par nepārtrauktas sliktā šķiedras operatoriem un spoleļājam — pieņemam neierobežoti un pierakstus kopmītnēs. Sogad pa pirmo pusgadu darbā pieņemti 10 cilvēki, kuri ieradusies pie mums darbā iekārtošanas birojs — tāpat ar Valmieras pierakstu. Lidz 1. jūlijam kopmītnēs pierakstījām 2 iebraucējus. Uzreiz jāatzīmē, ka ģimenes cilvēkus kopmītnēs nepierakstām, jo ne jau viņu ģimene strādās rūpnīcā, un otrkārt, ja ģimene stājas dzīvokļu rindā, tad no tā cieš mūsu strādnieki, tā kā rinda kļūst garāka.

Jā, ir liels darbspēka deficīts, arī 13. cehā, kur pieņemti viens strādnieks. Šim strādniekam ir pieraksts Valmierā, ne kopmītnēs, uz laiku. Tomēr mēs nesam veikuši nekādu agitāciju un reklamēšanu ārpus republikas robežām. Vides aizsardzības klubam tāda gadījumā vajadzētu vairāk pievērst uzmanību tādām organizācijām kā 43. celtņiecības pārvalde, kas sastāv tikai no migrantu dabaspēka, kā arī ugunsdzēsības iekārtas rūpnīcā. Mēs pieņemam arī jaunos speciālistus no citām republikām. Pagaidām tā arī būs, jo esam Visavienības pakļautības uzņēmums, un uz mums attiecas Visavienības sadale. Nākotnē slēgsmis līgumu tikai ar Rīgas augstskolām. Tikko pieņemām darbā jauno speciālistu Jelenu Potjomkinu, kura strādās elektrotīrīšanas nodaļā par maipnas priekšnieku. Vēl būs viena jauna speciāliste ekonomiste, un trešā ir Rījēnas jaunieši.

Visi šie dati taču nav nekāds noslēpums, domāju, ka ikviens var nākt un saņemt interesējošo informāciju, zinās mēs neliegtu, bet nav solīdi uzstāties Valmieras sabiedri-

bas priekšā un izplatīt par mūsu kolektīvu nepatiesas ziņas.

Bez darbā iekārtošanas biroja norikojuma nevaram pieņemt rūpnīcā nevienu cilvēku. Savukārt, ne jau visi, ko nosūta, ir mums pa prātam — saprotiet paši — ne jau «ceļojošais» darba spēks ir mūsu problēmu atrisinājums. Mums vajag izglītotus, kvalificētus strādniekus, kas labi saprastu sarežģīto ražošanas procesu. Elektrotīrīšanas nodaļā strādnieku trūkums ir katastrofāls.

Sabiedriskā doma patlaban pareizi uzstādījusi jautājumu attiecībā par iebraucēju darbaspēka samazināšanu. Arī, lai uzņemtu dzīvokļu rindā, Valmierā jānodzīvo 3 gadi, bet rūpnīcā jānodzīvo pieci. Un visi piekritam, ka iebraucēju skaits jāierobežo, bet svešos strādniekus sūta arī darbā iekārtošanas birojs. Esam pilnībā atkarīgi šai jautājumā no rajona. Ja darbā iekārtošanas birojs neizsniegs norikojumus, nebūs migrantu darbaspēka nevienā uzņēmumā. Arī iekšējie darba sūta uz rūpnīcu bijušos ieslodzītos, no kuriem daudzi nav Latvijas iedzīvotāji, bet ir jāpieraksta kopmītnēs un jāpieņem darbā.

Kadru daļas priekšniece Nina Jarecva: — Mēs esam jau pateikuši, ka turpmāk bijušos ieslodzītos darbā nepieņemsim — lielāka daļa, vairāk nekā puse no pieņemtajiem jau ir atbrīvoti no darba dažādu disciplīnas pārkāpumu dēļ.

Nobeiguma vieta
Darbā iekārtošanas birojs ir tā iestāde, kam būtu jākontrolē situācija visos uzņēmumos, darbspēka kustība rajonā, jāizstāvē reģiona intereses. Rūpnīcā šai ziņā nav nekādas teikšanas. Arī visi 12 uz rūpnīcu atnākušie migranti ieradusies arī darbā iekārtošanas biroja nosūtījumiem. Birojs ir pakļauts rajona izpildkomitejai. Lidz šim, nenoskaidrojot situāciju, visi lielāki akmeņi mestu uzņēmumu dārzos, bet varbūt tiešām vides aizsardzības klubs varētu pajautāties par darbā iekārtošanas biroja darbu? Un, ja tā darbība tiešām neapmierina, tad jānoskaidro (un sabiedrība las ir uzstādījusi pietiekami augstas), tad kādēļ mums tās birojs vajadzīgs? Jo ne jau rūpnīcā kadru daļas ir izsīti vaininieki. Birojam taču arī algas maksā...

Tāda ir patiesā situācija.
Inese Vinklere

Kā norit

parakstīšanās?

Kā šajā gadā norisinās parakstīšanās uz preses izdevumiem, kas jauns šai darbā sabiedriskajam izplatītājiem? — ar tādu jautājumu griežos pie Lidijas Solovjovas, 2. ceha spoleļāšanas nodaļas tehnoloģes, vienas no vairākiem sabiedriskajiem preses izplatītājiem.

— Jauns? Ne pārāk ērti mums, ka šajā gadā naudu var nodot «Preses apvienības» rajona nodaļā tikai noteiktās stundās — no 10 līdz 12. Iznaik, ka tēruju savu darba laiku, kamēr agrāk naudu varēju nodot pēc darba.

Bez tam šajā gadā limitēti 40 vispopulārākie izdevumi. «Trud» — pieci eksemplāri, «Argumenti i fakti» — divi, «Zdorovje» — 3, «Literaturnaja gazeta» — 2, «Roman-gazeta» — 1, «Ogopok» — 1. Nav labāk arī ar citiem izdevumiem. Tas ir viss, kas mums iedalīts.

— Ar ko pamatojama tāda situācija?

— Ne ar ko. «Preses apvienības» rajona nodaļā saka, ka parakstāmo izdevumu eksemplāru skaits palicis 1988. gada līmenī. Toties daudzi rūpnīcas cilvēki uzskata, ka «pašā» atklātums ir, bet to ierobežo. Savādāk, kā lai izskaidro fakti, ka tādā saturīgs, interesants un populārs izdevums kā «Argumenti i fakti» visai rūpnīcai iedalīts tikai 6 eksemplāros?

— Vai salīdzinājuma ar pārno gadu pieteikumu ir vairāk?

— Parakstīšanās noformēšanas gaitā es to nejutu. Droši vien atsaucas arī tas, ka cilvēki uzstājānūši par lielo skaitu limitētajiem izdevumiem. Necer parakstīties, tādēļ arī nenāk. Jo līdz 1. septembrim jānoformē parakstīšanās uz visiem limitētajiem izdevumiem. Praktiski uz 10. augustu jau nekāds vairs nebija palicis.

— Aptuveni par kādu summu izdevās izrakstīt avīzes, žurnālus, pielikumus?

— Pagājušajā gadā es nodevu apmēram 4 tūkstoši rubļu. Sogad līdz 23. augustam — 2200 rubļu.

Pierakstīja Valentina Muciņa

Mūsu Sarma

Mūsu rūpnīca ir bagāta ar dažādu speciālistu inženieriem, bet ķīmiju laukumā ir visvairāk. Ja griebtu par katru no strādājošajiem inženieriem ķīmijām uzrakstīt savu rakstīņu «Valmieras ķīmijā» uz Ķīmiju dienu, tad piecu mēnešu garumā būtu katru ceturcdienu jāraksta.

Par inženieri ķīmijā SARMA UKASU būs īpašs stašis. Rūpnīcā SARMA pazīst kā tehniskās kontroles daļas priekšnieka vietnieci un kā rūpnīcas arodkomitejas locekli. Tehniskās kontroles daļā viņu vienkārši sauc — mūsu Sarma.

Ķīmija SARMA uiltināja, jau mācīties vidusskolā. Un, skolu beidzot,

izvēle krita uz ķīmijas fakultāti. Izvēlēto profesiju Sarma apgūst un beidz augstskolu kā inženiere ķīmijā. Profesija nav mainīta visus darba gadus, strādāts ir dažādos ķīmijas nozarēs.

Sarmas attieksme pret darbu nemainās, tā ir apzīnīga, izteikti liela pierākuma sajūta, precīzs darba izpildījums, pamatīgums. Ne jau vēlti valmieries, kas Sarma pazīst no skolas gadiem, saka: «Viņa bija ļoti laba skolniece». Tas gadu gaitā Sarmā ir saglabāties.

Inženieres ķīmijā Sarmas Ukašas darba apjoms ir ļoti plašs — aptver organisko ķīmiju, analītisko ķīmiju, sliktā tehnoloģiju, prasa labas matemātiskās iemaņas un zināšanas, jāprot orientēties automātiskā, elektriskā, celtņiecībā, darbā ar cilvēkiem. Ar to visu Sarmai jāietiek galā, un viņa to spēj.

Arodkomitejā bez Sarmas aktivitātes un zināšanām neiztikt. Ar Sarma var diskutēt par politiku, vēsturi, ģeogrāfiju, ceļojumiem. Viņa ir rūpnīcas propagandiste, reizēm uzņemas ekskursijas vadītājas pienākumus braucēnos gan pa Latviju, gan Ļeņingradu, gan citām vietām, kur ceļojusi pati.

Ar Sarma reizēm ir grūti, reizēm ļoti viegli kopā strādāt, bet viņas ieturētā taisnā līnija vienmēr visu nostāda savā vietā.

Mūsu Sarmai augustā ir liela un apļa dzimšanas jubileja. Mēs no sirds vēlam viņai turpmāk tādus pašus možu garu darbā un sadzīvē, labu veselību un nemanīgu savu mīlestību uz Izvēlēto profesiju.

Darba biedri

Nevaru bez laikraksta!

Interesants patlaban laiks! Dzīve apkārt mulojo vien. Katra diena nes ko jaunu, nepierastu. Godīgi sakot, agrāk es nekādas avīzes, izņemot «Reklāmas pielikumus», nelasīju. Un kam tas vajadzīgs, ja jau iepriekš zini, ka tajās viss labi, viss pareizi un viss garlaicīgi. Bet tagad — atvērši numuru — un vienkārti īsti detektīvi! Tad lieli kūrli lido no saviem augstajiem krēsliem, tad par pašas senākās profesijas pārtāvēm raksta, tad kukulņepūjus veļk dienas gaismā. Tas ir ļoti labi! — tā viņiem arī vajag. Būs tirāks gais.

Sāku es regulārāk avīzes lasīt, citreiz pat peles ķert aizmirus. Bet

atkal neļai — ļoti grūti tās nopirkt, šīs avīzes. Drušcīgi nokāvēsi — un preses kōškā jau nekā vairs nav. Es gan gaudēju žēlabaini, gan pakāpējās celos, gan astei kustīju, bet viss vēltīgi. Kioskniecei viena atbilde — visas avīzes pārdotas. Un viņa jau nav vainīga. Kioskam pieved visas avīzes apmēram 300 eksemplāros. Visvairāk ir «Liesma» — 120 eksemplāri. To reizēm pat neizpē. «Padomju Jaunatnes» un «Cipa» — pa 60, 23 pietrukst. Bet, lūk, uz visu rūpnīcas jaunatni — tikai divi eksemplāri «Sovetskaja Molodož». Tikai 20 cilvēki var nopirkt «Sovetskaja Latvija», 5 cilvēki «Izvestija». Kas attiecas uz «Sovetskij sport», tad šeit — kā paveikties. Citreiz piecus numurus atved, bet citreiz vispār tikai divus. Pēc «Nedeļas» un «Semj dnei» vispār var nestāvēt, tik un tā netiks. Pamaz ir arī citu laikrakstu.

Es piedāvāju izvietot vietā, kas ērta visiem, avīžu stendus. Lai tie, kam avīzes nepietiks, pusdienas pārtraukumā vai līdz un pēc darba mierīgi var izlasīt visas jaunākās ziņas. Sajos stendos ievietot vajadzētu deficītākās avīzes. Vai tad to ir tik grūti izdarīt?

Jūsu Bonifācijs

SKAITĻI UN FAKTI

Rūpnīcā strādā divi cilvēki, kas apbalvoti ar Ļeņina ordeni: Rita Teriņa un Māra Viitina (Runce). Viņas abas bija arī PSRS Augstākās Padomes deputātes. Ar Ļeņina ordeni bija apbalvoti arī Lidija Opīšenko. Ar Oktobra Revolūcijas ordeni apbalvots aušanas ceha meistara palīgs Vasilijs Kotovs. Viņam piešķirts arī «Goda Ķīmijā» nosaukums. Ar Tautu Draudzības ordeni apbalvoti Larisa Kraukle un Inārs Poljaks, ar Darba Sarkanā Karoga ordeni 14 cilvēki, ar ordeni «Goda Zīme» — 21 cilvēks, ar II pakāpes Darba Slavas ordeni — 1 cilvēks, ar III pakāpes — 22 cilvēki, ar medaļām «Par darba vāronību» un «Par īzeļu darbu» — vairāk nekā 40 strādājošie. Vairāk

nekā 150 cilvēki saņēmuši medaļu «Par teicamu darbu, atzīmējot V. I. Ļeņina 100 dzimšanas dienu», vairāk nekā 420 — medaļu «Darba vērtēšana».

Latvijas PSR Valsts prēmiju saņēmušas audejās Ilze Kokenberga un Larisa Kraukle. Elektrotīrīšanas operatoram Leonidam Vavenko piešķirta PSRS Arodbiedrību prēmija.

Nosaukums «Goda Ķīmijā» piešķirts arī Gunai Labrencei un Modrim Svernam, «Goda meistara» nosaukums — Kārlim Dārnīckam. 5 cilvēki apbalvoti ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstu, vairāk nekā 50 — ar nozares ministrijas Goda rakstu, 11 piešķirts Ķīmiskās rūpnīcības teicamnieka nosaukums.

Mums ir jaunas telpas

Pavisam nesen redakcijas kolektīvs saņēma ilgi gaidītās jaunās telpas audejās korpusa 3. stāvā. Apmeklētāji un interesenti var mums iekļēt kafēnīcas «Saiva» virzienā — stāvu zem tehniskajiem un stāvu zem tehniskās bibliotēkas. Izkārtnes pagaidām nav, bet mēs

ceram, ka tuvākajā laikā būs arī tā. Telefoni pagaidām nestrādā, bet varbūt jau sodien, kad lasīsit šīs rindas, tie būs lietošanas kārtībā. Numurs: tie paši vecie — 339 (iekšējie sakari) un 21472 (pilsētas). Gaidām jūs! Uz sadzīvesnosaukumiem Jūsu «Valmieras Ķīmijā»

Kur iemesls ražošanas neritmiskumam?

(Sākums 1. lpp.)

vairāk nepieciešams, bet darbā tas mums ļoti, ļoti traucē. Jo bieži tādu jāmaina elektrotīrīšanas režīms, ko nemaz nav tik viegli izdarīt, un pārkārtotumam aiziet dārgais darba laiks. Un cik pie tam uztraukumu, nervu! Brižiem rodas iespējams, ka aušanas cehs apzināti veic kāda sortimenta pārpildi (kad tas jau saražots daudz, tik un tā pieprasā vēl). No šejienes arī kopēja nesakrītība. Japāņskata plāns, fakts, produkcijas izlaide naudas izteiksmē — tas viss jānokārto, jāsaliek pa vietām. Un atkal tam aiziet daudz darba laika, ļoti arī, varētu likties, ražošanas daļai vajadzētu rūpēties par to, lai visu sortimentu izlaides ritmiskums netiktu traucēts. Domāju, šo situāciju ļoti labi varētu izskaidrot ražošanas daļas darbinieki.

Lidija Solovjova, 2. ceha spoleļāšanas nodaļas tehnoloģe:

— Dienamkās laikā spoleļāšanas nodaļā pārstrādā 19 tonnas tekstildiega. Iekārtojuma katru mēnesi jābūt 47 un vairāk apkalpes zonām divdesmit deviņiem sortimentiem. Mēneša beigās mēs saņemam ziņas par mūsu iekārtojumu nākamajam mēnesim, kur skaidri pateikts, cik vārpstīnām jāstrādā katrā sortimentā. Bet bieži šis iekārtojums pakļauts izmaiņām no ražošanas daļas puses jau mēneša sākumā. Reizēm tas ir pretinā ar jebkuru loģiku: sortiments, kurš jau tā nav pietiekami daudzumā,

vēl tiek samazināts, bet tas, kuru pārpildām, nepieciešams aušanas ceham, t. i. tā pietrukst. Tas rada jau tā lielus mašīnu pārkarotumus, satrauc jau tā mazo skaitu cilvēku, kuri nodarbināti pa 25—30 vienā maīņā. Un pilns sajukums valda visu mēnesi. Dabīgi, tas veido nesapratni kā no sava ceha cilvēku puses, tā arī no šķēterēšanas nodaļas, kuri pamatā saņem mūsu produkciju. Ir arī gadijumi, kad aušanas vai šķēterēšanas nodaļas maipnas priekšnieki līdz apturēt kādu mašīnu atkārk, lai saņemtu produkciju, kura vēl nav izstrādāta līdz pieņemam.

Lielais strādnieku trūkums sekme to, ka gandrīz katrā spoleļāšanas strādā uz paaugstinātas apkalpes zonas. Bet spējas visām nav vienādas. Spoleļāšanas darbs prasa ātri izpildīt darba paņēmienus pie lielu fizisku spēku patērēšana. Maipnas laikā viņam jāpārnesa ap tonnu produkcijas ar taru un jāizpilda 300—350 līmeņumi, pie kam visiem jābūt kvalitatīviem. Kā jebkura profesija, mums ir savi pirmirindnieki un savi atpalicēji, kuru produkcija ne vienmēr patik tālākajās pārstrādes pakāpēs. Produkcijas kvalitāte atkarīga, protams, no katra konkrēta cilvēka. Atsevišķi jauno strādnieki zemā kvalifikācija, kuras nespej pareizi organizēt savu darbu, sekme to, ka rodas līdz galam neizstrādātas spoles. Ja lodīšu kvalitāte sliktā, tiek traucēts elektrotīrīšanas tehnoloģiskais process —

samazinās spoles uztinums. Minimālais diega svars uz spoles netiek reglamentēts, un tādēļ spoleļāja ir spiesta strādāt ar tādu produkciju, kāda ienāk no elektrotīrīšanas. Bieži spolu skaits ir ļoti liels, bet uztinums mazs, tas palielina līmeņu skaitu, kā arī spoleļāšanas darba intensitāti, samazina pakojumus uz spoleļiem.

Ārija Pence, spoleļāšanas nodaļas priekšniece:

— Pie lieliem uzkrājumiem noliktavā tiek daudzta produkcija uz spoleļiem, tā kā lo nav kur uzglabāt, pietrukst ratīnu, produkciju izkrauj uz grīdas, gadās, nav kur izkraut. Spoleļāšanas bieži ar sāpēm griežas pie mums ar jautājumu, kādēļ tā notiek. Arī mēs to nespējam paskaidrot. Uzskatu, ka tādā neritmiskums mums jau ir ioplānots, kaut arī mēs vēlamies strādāt ritmiski pie normālām zonām un dot kvalitatīvu produkciju.

Beidzot pienācis laiks tikt skaidrībā par to visu un nolikt visu pa vietām.

Saruna ir iesākta. Skaidrs, ka problēma skar un uztrauc daudzus. Skaidrs arī tas, ka nolīdzinātis un gludus ražošanas process nekad nebūs. Bet nešaubīgi arī tas, ka atsevišķus momentus var pārskatīt, kaut ko uzlabot. Aiciņām uz pārdomām, gaidām ieteikumus.

Pierakstīja Valentina Muciņa

Redaktora v. i. V. MUCIŅA

Izskām līdzjutību Aivaram Glāzerman, tēvu smiltainē aizvadot.

Elektrotīrīšanas nodaļas 4. maipnas kolektīvs

Skumju brīdī esam kopā ar mūsu darbābiedrēni Āriju Česnieci, tēvu pēdējā gaitā pavadot.

RCL kolektīvs

Līdzjutības

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339. Iespiests: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upiņa ielā 7, 0,5 uzsk. Iespiešoksnē, ofseta tehnika. Tirāža 800 eks. «Valmierējā ķīmijā» («Валмиерскā ķимийскā») — izdane partizāna, komiteja komosozā, zvaldskoto komiteja i administrācija Valmieriskoro gada stekolovoknā, vkhodnie odnā raz v izdelio po metrogam, na russskom i latviskomo yāzīkā. Adres redakcijai: 228600, g. Valmierā, ul. Gagarina, 1. Telefons 21472 i 339. Otpechano v Valmieriskoro tipografijā «Liesma». 228600, g. Valmierā, ul. A. Upiņa, 7. Ofsetnija pečatā, 0,5 usl. p. l. Tirāž 800 eks. Na latviskomo yāzīkā.